

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse čast. p. n. naročnike, katerim smo priložili nakaznice, prosimo uljudno, da naročnino ponové, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Govor viteza Waserja.

Njega ekscelencija vitez Waser čuti včasih potrebo, da zunaj svojega urada z dobro premišljenim govorom, — ki torej ne spada mej uradne čine, in tedaj tudi ne pod varstvo gospoda Leitmayerja — raznenadi pivsko družbo. Namen takega govora (o katerem vitez Waser vé, da ga razglasé vladi sovražni listi) je jasen: v prvi vrsti ni namenjen pivcem, poselim za vrčkom pive, nego visokim dvornim krogom še vidno prezirajočim viteza Waserja, ki bi morda vzlic sivi svoji starosti rad zasedel mesto justičnega ministra, meneč, da je vsak sposoben za visoki ta posel, ki se uvrstuje pri „tužnih“ časih Taaffejeve vlade mej njine nasprotnike kot „laudator temporis acti“. S takim neuradnim govorom viteza Waserja, kojega so židovski listi po stari navadi raztrobili, pečati se nam je danes. Njega ekscelencija govoril je ta govor v pivnici, in ker je vitez Waser v pivnici ravno tako umerjoč človek kot vsak drugi, dopuščena nam mora biti kritika te prečudne izjave njegove.

Našega višjega deželnega sodišča predsednik uporabil je priliko, ko so prijatelji odlikovanega višjega državnega pravika pri veseli pojedini praznovali njegovo odlikovanje, da je izpregovoril besede katerih netaktnost, da ne izrečemo še ostrejše sodbe — mora čutiti vsakdo, če je tudi političen pristaš tiste stranke, h kateri pripada vitez Waser z dušo in telesom.

Hvalil je čase pretekle in posebno tiste čase, ko se uradniki še neso pečali s politiko. Tu se nam vidi, da je njega ekscelencija zagazil v hudo nasprotje sam s seboj. Če je njemu ideal sodnik, kojemu naj je politika deveta briga, potem v resnici ne umejemo, kako more opravičiti tako visoko-političen govor, kojega trn zabada se v meso avstrijskim sedanjim politikom, kojega jedro je napad na sedanjo politično sistemo, kakor si ga

ostrejšega misliti ne moremo! Prezident višjega deželnega sodišča konečno še ni tako visoka uradna oseba, da bi ne smela imeti svojega zasebnega političnega prepričanja! Ali v privatnem življenji mora se vender brzdati, mora se krotiti, in nikdar ne sme iz pogleda puščati, da ima za seboj celo četo, kateri ima biti izgled. Kak izgled pa je to, če se prezident nadsodišča prislovesnosti, ki s politiko prav čisto nič opraviti nema, razvname, besede govoreč, ki morajo pri naših političnih razmerah kakor klic na boj zadoneti povsod, kjer se razširijo! Kak izgled je to, če tajni svetnik cesarjev, ko mu je govoriti napitnico na čast presvetlemu vladarju, (pri slovesnosti, ki s politiko v nikaki zvezi ni stala, kar še jedenkrat naglašamo,) vplete v to napitnico svojega srca „pia desideria“, prav kakor bi oseba najvišjega gospoda kaj opraviti imela z zasebno politiko viteza Waserja. Kdo je do sedaj zlorabljal napitnice na vladarja, v to, da je napadal in črnil svojega bližnjega? Nikdo ne! Oseba vladarja stoji nad strankami, in gotovo tudi nad strankarskimi prepiri, in povsod zapro sapo političnemu breztahtnemu govorniku, če skuša osebo cesarjevo v razgovor zanesti! Ali tu služila je kar cela napitnica na veličastnega monarha v ostro brušeno bodalce, s katerim je njega ekscelencija bodla po svojih političnih nasprotnikih! In ali je taktno, če je njega ekscelencija — resno in v napitnici na presvetlega cesarja — trdila, da živimo sedaj v časih, ko dobro shajajo v javnem življenji samo tisti, ki nimaajo značaja, ne prepričanja, in kojim sta „modus acquirendi“ zvižaja in hinavstvo? Kak vladar pa je to, če pripušča kaj takega. Moj Bog saj ne živimo v provinciji rimskega prokonzula, nego v redni državi, kjer morajo take creature, kakor jih slika vitez Waser v svojem govoru, hitro poginiti! Tako pretiranje pristaja morda židovskemu časnika, nikakor pa ne osebi, ki je osivela v justičnem poslu, in ki mora imeti zavest, da govori neresnico, če trdi, da je sedanja Avstrija nekak eldorado za duševne propalice in hinavce!

In konečno, ali je taktno, če očita vitez Waser svojim političnim nasprotnikom in osebam, ko-

jih ne vidi rad pri javnem delovanji, da hlinijo lojalnost, in da so v tem oziru goli hinavci. S tem je gospod vitez Waser oblatil celo vrsto mož, ki imajo za vladarjevo hišo, in za avstrijsko državo, dosti, dosti več zaslug nego on sam, in smeti je metal na prebivalce celih kronovin, in na njihove voditelje, ki se vspešno trudijo že dolgo let pri težavnem političnem delu! In napadal jih je, ko se mu niti braniti niso mogli, dasije ud gosposke zbornice, kjer bi se lahko pečal s politiko, kakor bi mudrago bilo! To postopanje se pač samo obsoja, in gotovo je zadnji čas, da se vitezu Waserju, in oziroma njegovim — morda vsled previsoke starosti — nastali zgovornosti postavijo primerni plotovi. Še tega bi nam treba bilo, da bi gospodje, kojim je odkazana visoka služba kakor nekaj pri trojanskih bojih bogovi z visokega Olimpa, stopali mej politične boje, in s svoje službe avtoriteto podpirali strast in klanje bojevnikov! Slovenskih državnih poslancev pa je gotovo dolžnost, da s primerno interpelacijo vladi oči odpro, ter izreko nad „govornikom“ Waserjem kritiko, katera se sama vsiljuje.

—r.—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. januarja.

Državni zbor snide se baje še le 28. ali 29. dne t. m., ker bode deželni zbor gališki zboroval do 26. t. m. Budgetna debata se bode začela najbrž še le v drugi polovici drugega meseca.

Mej nemškimi konservativci jih je mnogo, ki bi radi, da bi se konservativni državni poslanci odločili od državnozbornske desnice ter osnovali nekak **katoliški centum**, kakor je v nemškem državnem zboru in pruskem deželnem zboru. Njih organ „Pol. Fragmente“ že dolgo zagovarja to idejo. Kako da so pretirani v svojih nazorih sodelavci tega lista, se lahko razvidi že iz izjave, da Dunajski „Vaterland“ ni katolišk list, in da bi se moral odpovedati od svojih sedanjih patronov, če bi hotel biti zares katoliški časnik. Posebno nek grof Blome baje deluje na to, da bi nemški katoliki začeli hoditi svojo pot. Ta grof je sin nekega danskega ministra. Rojen je 1829. Leta 1850. je prestopil v avstrijsko državno službo in je bil nekaj časa tajnik

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

II.

Pradedova senca.

(Dalje.)

Po obedu sta gost in gostitelj malo zadremala, potem pa sta se znova gostila s pijačo in sladkarijami. Proti večeru ukazal je Jevstafič na dvor prignati čredo konj, da jo pokaže sosedu.

— Le pogledajte me, — dejal je Uvakin oblastno pastirjem konjarjem Jakoba Jevstafiča: — zvedel sem, da nekateri izmed vas hodijo po moji zemlji. Oj pazite se; jaz, Kalina, ljuto varujem svojo last. Jedenkrat, dvakrat zapretim, a potem bodem streljal na vas, na kogar si bodi, ali pa vas dam pretepsti, da boste na pol živi ...

„Ne hudujte se preveč, vaše grenadirsko blagorodje!“ mislil si je Jakob Jevstafič, od jeze zarudevši. „Kdor je volk, kot volk i umre. No, bova že poravnala! Tudi jaz bom tebe prijel; čul sem, da tvoje ovce hodijo na vodo na moj travnik. Samo jaz ne bodem streljal, ampak polovim in povežem

jih s svojimi hlapci ter odvedem naravnost k sodniji, če prav se bahaš, da si rešil carstvo.“

Po večerji razgovarjala sta se gostitelja z gostom do polnoči. Uvakin je hotel potovati v novoosnovani Jekaterinoslav, in Ana Petrovna mu je dala nekaj naročil za dom; naj bi nakupil čaja, sladkorja in vina. A jedva se je bila družba razšla po sobah ter pospala, pridirjal je z Uvakinovega dvora Vaselec na upehanem konji, na pol živ od strahu, ter je skozi okno vzbujenemu Kalini naznanil, da je v samotni noči z neznanimi ljudmi Rindin napadel njegov dvorec, ter s silo ukradel in odpeljal na svoje posestvo njegovo nevoljnico, mlado in sila lepo ključarico Ulito.

Starec se je grozno ljutil. Skočil je na krilce v sami srajci ter najpoprej sela zgrabil tako močno za grlo, da ga je skoro zadavil.

— Konja! — zarjul je: — konja! Kaj? Mene oropati? Kje pa so bili drugi dečaki? Kje so bili psi? In ti črtov sin si me izdal ter si živ? Mene milostnika? ...

In kakor burja vihral je na svoje posestvo, vzbudil in sklical vse zdrave pošehonce, oborožil jih s puškami in sekirami, posadil jih na konje ter o prvem svitu dirjal na Rindinovo posestvo. Vlastelina seveda ni bilo doma. Dal je povezati njega

nevoljnike ter na štirih konceh zapalil njega dvor, ovčjak in žitnice.

Veter je raznesel požar in Uvakin je do poznega večera kakor divji mrjasec hodil in letal okrog, popravljajoč ogenj tam, kjer je slabo gorelo. Drugo jutro je zopet prišel tja s plugi in branami, razoral upepeljeni dvor, z lastno roko usejal tam pšenico, ter zavlačivši jo z brano odšel na svoj gradič.

— Naj se pasji sin spominja za zmirom mene, telesnega grenadirja ...

A tudi pasji sin ni spal.

Uložil je proti Uvakinu pri sodniji tožbo taječ, da je ugrabil Ulito, ampak da je svojevoljno odšla z njim. Zahteval je tisoč rubljev za škodo po požaru in za razžaljenje.

Prišla je policija. Pričelo se je zasliševanje v okolici. Jakob Jevstafič se je na skrivnem radoval nad burjo, pretečo samovoljnemu sosedu, ki je zaradi osebnih prepričkov Rindina izdal za framasona. Vender je svetoval Uvakinu, naj se pomiri z Rindinom ter odposlal k njemu celó učitelja Ivanuškinega, da bi mu sestavil pisma.

A Kalina Savič ni bil tak, da bi se miril s komur koli. Kmalu potem, ko se je pričela preiskava in je videl, da je zaman poslednje rublje izdal uradnikom, zvedel je Uvakin po Vasilcu, da

pri avstrijskem veleposlaništvu v Parizu ter je pristopil katoličanstvu. Leta 1865. je pa že končal svojo diplomatično kariero. Sedaj bi pa rad v Avstriji igral ulogo Windthorsta. Z njim bi se pa malo nemški konservativci pomagali, ker ne pozna odnošajev v Avstriji. Čehi se nadejajo, da se nemški konservativni poslanci ne bodo dali zavesti na kriva pota, ker bi brez Slovanov itak nič ne dosegli.

V svoji konferenci sklenila je **ogerska** vladna stranka, da bode glasovala tudi za § 14. vojnega zakona. Jediní Baltazar Horvath govoril je proti temu paragrafu. V zbornici bode najbrž tudi on jedini od vladne stranke, ki bode glasoval proti temu paragrafu. Sedaj je gotovo, da bode ta predlog vsprejet. Pri tem posvetovanju se je pa pokazalo, da se težnje vladne stranke dosti ne ločijo od teženj opozicije, temveč se prva poslužuje le drugih sredstev v dosego svojih namenov. Poslanec Gal je predlagal, da bi se v § 2. zbrisala beseda „skupna“, kajti s tem bi se pomnožilo upanje, da Ogerska dobi vojsko svojo. Mnogi so mu pritrjevali. Ko je Tisza razložil, da sedanja stilizacija bolje ugaja dualističnemu stališču, izrekla se je večina proti Galovemu nasvetu. Videlo se je pa, da bi vsi radi imeli posebno ogersko vojsko. V zbornici se nadaljuje debata, a kaj posebnega že sedaj noben poslanec več ne pove, premlevajo le stare fraze.

Vnanje države.

Vodje radikalcev **srbskih** hočejo prositi kralja, da bi pomilostil na smrt obsojenega njihovega vodjo Pasića, ki sedaj živi v inozemstvu. Morda bode kralj tudi ustregel njihovej želji, ker ve, da je najbolje, če se z radikali ne spre, ker imajo večino v deželi in v narodnem zastopstvu. Kralj je bil baje že ponudil radikalcu Vujiću sestavo nove vlade, pa jo je odklonil glede na neurejene finance. Radikalci hočejo, da sedanja vlada uredi vse račune, da se bode videlo, kako je finančno stanje v resnici, da se ne bode kedaj jim podtikalo slabo gospodarstvo, katero so že naprednjaki zakrivil. — Komisija za reorganizacijo vojske, je že končala svoja dela ter svoj elaborat izročila vojnemu ministru, poslednji ga je pa izročil generalnemu štabu v pretres.

Če je verjeti poljskim in nemškim listom, **ruski** častniki poslednje dni pogostem ogledujejo in merijo ob gališki meji. Take vesti se po listih kaj često ponavljajo, tako da jim ne moremo pripisovati posebne važnosti.

V **Prusiji** razpravlja se sedaj važno vprašanje, bi li ne bilo umestno, da se osnuje katoliška škofija v Berlinu. Število katolikov v pruske prestolnici je jako veliko in je torej posebna škofija umestna. Sedanja pruska vlada nema baje ničesar proti osnovi take škofije, pač pa imajo v Rimu še nekatere pomisleke.

Kancelarju **nemškemu** je jako hudo, da je državno sodišče zavrnilo zatožbo proti Gefckenu, ne da bi bilo razpisalo obravnavo. Da bi se nekoliko opral, je pregovoril cesarja, da se je zatožba priobčila v „Reichsanzeiger-u“. To priobčenje bode pa kancelarju le malo koristilo. Res se v zatožbi z veliko prekanjenostjo zasukavajo fakta in se dokazuje, kako škodo bi lahko državi napravilo priobčenje dnevnika. Da bi nekatera mesta lahko spodkopalo zaupanje južnonemških držav do Prusije, druga pa kalila dobre odnošaje z Anglijo, Belgijo, Rusijo in papežem. Toda s tem se bodo dali slepiti le oni, ki že itak obožavajo Bismarcka, drugi bodo pa baš iz te zatožbe spoznali, da se kancelar le zaradi tega jezi, ker se je svetu razkrilo, da nema le on zaslug za združenje Nemčije. Mar ni pisava Bismarckovih glasil s svojimi napadi na Anglijo in Rusijo mnogo bolj škodovala dobrim odnošajem s tema državama nego more škoditi priob-

se Rindin z njegovo ubežavšo robkinjo skriva pri popu v vasi Čunihini ter sklenil, pobotati s ž njim do čista.

Na večer približal se je na konji popovemu vrtu, legel v zelje ne daleč od plotu, čakal ter z lastno roko vpričo ugrabitelja ustrelil Ulito...

Vsled tega vspamtelo je vse z novo silo. Gosposka se je razvnela. Naznanili so to reč i znancu Uvakina, gubernatorju, ter ga vprašali kaj je početi v takem slučaju s tako važno osebo, živečo v njih guberniji?

Ulita bila je žena jednega izmed ubežnikov, ktere je Kalina Savič pred kratkim ujel ter ne glede na nasledke, neprestano uklenjene imel v ječi.

Ujetniki razdrobili so vezi, ulomili po noči iz ječe, vzeli s sabo nekaj svojcev, zvestega Vasilca utopili v vodnjaku ter telesnega grenadirja, pri katerem je baš prenočeval zopet silno pijan učitelj dedov, Grigorevskij, potegnili iz postelje ter dejali:

— No, gospod, sedaj bomo pa mi s tabo obračunali!

Dasiravno je Uvakin prosil ter pred njimi pal na kolena, vzel iz predala razne listine, kričal skozi okno na pomoč ter obljuboval, da bode vse oprostil,

čeni dnevniki cesarja Friderika, ki se tiče dogodkov, ki so se godili že pred osemnajstimi in več leti. Pa še neko drugo stvar izvemo iz te zatožbe. Ukaza cesarja Friderika „Na moj narod“ in pa državnemu kancelarju dne 12. novembra 1888 pisal je Gefcken, Ta dva ukaza tudi nesto ugajala nemškemu kancelarju, ker je v njih povedano, kako da želi cesar, da se bode vladalo. Da je cesar Friderick jako mnogo zaupal Gefckenu, jasno je iz tega, da mu je dal pisati taka važna ukaza. Najbrž je bil Gefcken izmed tistih, ki so Bismarcku spodkopavali tla za vladanja cesarja Friderika. Iz tega vidimo, da ga je Bismarck sovražil in da je iz sovraštva skušal ga uničiti.

Dopisi.

Z Dunaja 16. januarja. [Izv. dop.] Mož, ki bode pisal nekoč zgodovino slovenskega kluba, vedel bode pripovedovati o njegovi tretji sezoni veleznamenite reči. Klub ta, od nekdanj zbirališče slovenskega razumništva na Dunaji, ni se odlikoval še takó, nego ravno letos. Akoravno zabeležiti mu je bilo že mnogo napredka in uspeha v prejšnjih dveh letih, vendar letošnji njegovi večeri presežajo vse prejšnje. Upati smemo še danes, da tudi prihodnje sezone ne bodo zaostale za letošnjo. Za klub zanimajo se že tudi drugi Slovani na Dunaji, in zadnji večer obiskal je klub češki pisatelj gosp. Hovorka. Slava mu!

Ker je bil gosp. predsednik klubov zaprečen priti, predsedoval je zadnjemu večeru g. Josip Ciperle. V svojem nagovoru pozdravi on prisrčno došlece in mej njimi osobito gospode: Stritarja, Šukljeja, Poznika, Hovorko, najstaršega Slovence na Dunaji Bavdeka in v prvič došlega Koželja.

Predno začnem poročati o večeru samem, dovolite mi, da izpregovorim nekaj besed o že navedenem najstaršem Slovenci na Dunaji, o gospodu Bavdeku. Mož rojen na Kranjskem, služi kot računski revident pri finančnem ministerstvu. Veliko množico let preživel je mej tujci, lasje so mu osiveli; a srce njegovo ostalo je mlado, s pravim mladostnim ognjem bje ono za domovino našo in za slovensko stvar. Gosp. Bavdek zanima se vrlo za napredek slovenstva, za slovensko slovstvo, koje podpira, kolikor mu moči. Koliko družih mož potujčilo se je že mej tujci, a g. Bavdek ostal je pošten in vrla slovenska korenina. Klobuk z glave pred tem možem! Njegov sijajen izgled bodi v spodbudo malomarnim narodnjakom. — In zadnji klubov večer pokazal je zopet svojo ljubezen do domovine s tem, da je pristopil kot ustanovnik podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji in odšel takoj g. blagajniku petdeset goldinarjev. Isto tako pristopil je tudi g. Koželj kot ustanovnik. Bog živi oba!

Na dnevnem redu zadnjega klubovega večera bilo je berilo g. prof. Šukljeja: „O borzi in o borzni trgovini“. Mično in zanimivo to berilo vsprejeto je bilo z velikansko pohvalo. V živih bojah slika g. profesor življenje na borzi; človek poslušajoč besede govornikove čuti, kot bi se pred njegovimi očmi godilo vse to. Zanimivalo bode gotovo Slovence, ako jim v kratkih potezih priobčimo ta govor. Ne bomo se motili, ako mislimo, da jim

da jim celo da svoje imetje ter da odide v nepoznane kraje, so ga pošehonci vendar vlekli iz spalnice ter ga v polni uniformi tesnega grenadirja obesili na priljubljeno hruško, katero je sam usadil, sami pa so zbežali, pustivši zvezanega od strahu na pol mrtvega seminarista.

Po besedah pradedovega dnevnika napravili so ta „nenavadni afront“ podaniku telesnemu grenadirju, zaradi njegovemu dostojanstvu protivnih in hudobnih činov. Vkljub temu je Jakobu Jevstafiču od tega časa omrzela nova pristava na Bogati, bodi si, da mu je bilo res žal za sosedo, bodi si, da se je spominal lastnih, prejšnje čase storjenih grehov; nikoli več ni šel tja.

Malo časa pred smrtjo, umiraje za sušico in čudeč se, da ne vidi sveč in sliši več priljubljenih cvrčkov, izprevidel je, da se mu bliža smrt. S prisrčnimi čuvstvi poslovil se je od svoje žene in od osemnajstletnega sina, prvo poslal iz sobe, drugemu pa je rekel tako-le:

— Čuvaj se lažljivih prijateljev in tožb, isto tako smelih projektistov in njih, ki se poganjajo za dvorskimi in drugimi izpremembami. Varuj se lepih žensk in ogibaj se pred vsem drugim... Zveze ž njim ne dajo ti radosti, marveč pogubo, gnilobo in puščobo duše!

(Dalje prih.)

bode dobro došlo mnogim, ki nemajo še pravega pojma o borzi.

V začetku svojega govora omenja g. profesor, kolikokrat si je želel stopiti na Dunajskem „Schottenringu“ v ono ošabno palačo, v koji se obrača izvoljeni rod izrajski krog zlatega teleta. V državnem zboru izvoljen je bil v odsek za borzni davek. Prebiral je knjige o borzi, vso dotično literaturo je prečital, a malo je izvedel, malo razumel. Prepričati hotel se je z lastnimi očmi o borzi.

Naznanil je to ravnatelju borze, in ko pride tja, vsprejela sta ga v tako zvanem „aranzmá biró“ ravnatelj in tajnik borze. Tajnik ide ga spremljat. Skozi jako temen hodnik stopita v borzno dvorano. Visoka je ta, kakor celo poslopje in prostrana tako, da so se obiskovalci, kojih jo bilo na stotine v nji, kar poizgubili. Lišpa nema nobenega, notranje oprave tudi ne: par klopi in nekoliko pisalnikov, vsak za štiri pisarje, to je vse. Na vshodni strani visi na steni črna deska za prijave. Oni dan javljalo se je, da je bil nekov Aron Teitelbaum vsprejet mej borzijance. V dvorani nahaja se še neka ograja (Schranken), za kojoj korakajo borzni mešetarji, ki pa ne kričé, ampak govoré s čisto navadnim glasom. Okoli ograje pa sedé na stoléh čevljarskim podobnih borzni veljaki. Tak prostor pa vendar stane 130 gld. na leto. Če kdo teh veljakov dá mešetarju kako naročilo, pové mu ga prav po tihem. Recimo, velel je na pr. prodati 100 teh ali onih akciij, in slišal je to po naključji kdo drugi, takoj misli: Ti prodajaš, jaz bodem tudi, in akcija takoj pade v ceni. Če pride na borzo kaka važna novica, takoj nastane silovit hrup, proti kojemu hrup mešetarjev, kupcev in prodajalcev na katerem si bodi Kranjskem somnji še senca ni. — Za tem razlaga g. profesor pojma „kulisa“. Nekov nemški pisatelj tolmači ga tako-le: „Die Kulisse ist die Gesamtheit derjenigen, die an der Börse Speculationsgeschäfte machen, oder die schlechten Elemente der Börse“. Stopimo mej nje. Oni so najlepša zbirka krivonosih in krivonogih židov, zanemarjenih na obleki, največ pravih nemanicev, jata postopačev. Kulisa deli se na več skupin, koje imenujé se v borznem jargonu: „Kratzel“. Vodilen efekt kulise je največ delnica kreditne banke, jednotna papirna renta itd., sploh oni papirji, kojih cena večkrat pada ali se pa zvikuje.

Danes še ni pravega življenja na borzi. Često se čuje izrek: „Kein Geschäft!“, kajti kupčije za manjše zneske niso dovoljene na borzi. — Ali kaj je to! Ali so znoreli na jedenkrat vsi! Tam vihti nekdo zmečkan papir ter kriči, da je v Berlinu poskočil kurz na 65. Vse se gnjete, že vpijejo: „90, 95... ich geb', ich hab's genommen!“ Vsak ima svojo knjižico, vsak zapisuje kar na hrbtu svojega sosedo, da je kupil ali prodal. Ali kakor so kurzi poskočili, tako so tudi padli na jedenkrat. Kar je kupil zdaj jeden za 310 gld., to proda že za 309 gl. 80 kr. — Na dalje razlaga gospod govornik izraza „Hausse in Baisse“. — Tako imenovanemu „haus-sirju“ ne zdi se kurzna cena papirjev primerna vrednosti on kupuje meneč, da bode kurz poskočil pozneje, in da bode z dobičkom prodal. „Baissier“ pa meni, da bode kurz pal, zato prodaja, da bode pozneje kupil te stvari boljši kup. A kulisir ne pripada ne tem ne onim. On proda takoj, kar kupi. Zaslužek njegov ni velik: v časih par goldinarjev, včasih pa le par desetec, in za to se je trudil, zato se je pustil suvati in dostikrat celo klofutati.

Močno uplivajo na borzo telegrami. Ali v dvorani ni videti nikdar telegrafiskega sluga. Toda pri nekem stranskem vhodu videti je tropa zanemarenih židkov. Duri se odpro, brzoglavni sluga ustopi. Na mah so ti židki po konci, kar pulijo mu iz rok telegrama in hite z njimi vsak k svojemu gospodu. To so tako zvani galopini. Gospod namigne potem svojim agentom, in ti izgube se na mah v dvorano, kupovat ali prodajat papirje. Tu je vsaka minuta velike cene, da jih ne prehiti kdo z isto novico.

Kaj je pa „arbitraž“? Zgodi se namreč dostikrat, da je ta ali oni mejnarodni efekt notiran po raznih borzah različno. Arbitraž ima pa nalog odstraniti to nedostatnost. Recimo, n. pr., da so kreditne akcije notirane v Berlinu dražje nego v Beči. Zato kupijo se na Dunaji in v Berlinu prodado se z dobičkom. A pri tem je treba hiteti vselej. — Toda kje se izplačuje, kar se je kupilo? Neko borzno pravilo veli namreč: „Im Börsensaale dürfen Börsenwerte weder bezogen noch geliefert werden.“ — Likvidira se le dvakrat na teden: v

torek in v petek, in takrat izplača se tudi, ali le samo diferenca mej prodanimi in kupljenimi papirji v tako zvanem „aranzmá biro“. To je nalog tega biro. Če kdo ne more izplačati difference, postane insolventan, a njegovo ime pribije se na črno desko. Nekdaj oglasil se je nekov zvonec vselej tedaj kader je kdo bil proglašen insolventnim. Reklo se je: „Heute ist der und der ausgeläutet worden“. Meseca maja 1. 1873. so jih necega dne dali 110 na zvonec.

Ali vpraša se: Ali se taka borzna trgovina da zagovarjati z narodno gospodarskega stališča? — Jedni zanikujejo, drugi pa pritrdijo. Gorje kapitalistu zunaj borze, ako se uda jednemu ali družemu borznemu špekulantu! Vender potrebna je borza zlasti zadolženim državam, ki bi ne mogle spečati drugače svojih rent, in v istem položaji so tudi premnoga delniška društva. Ali nikjer ni ravno tolikih izrodov, nego ravno pri trgovini na borzi, ali vender ne more je sedaj nadomestiti kaka druga stvar.

Živa in burna pohvala bila je plačilo gospodu govorniku. V imenu kluba zahvalil se je potem gospod Ciperle za to temeljito in zanimivo predavanje. Upamo, da se gosp. prof. Šuklje oglasi zopet v kratkem s kakim predavanjem. Našel bo vselej hvaležne poslušalce.

Izmej sledečih še napitnic omenjati je potem one gospod Pukla, ki je slavil g. Šukljeja kot narodnega poslanca, ki se vrlo zanima za slovenski klub. V svojem odgovoru poudarja pa g. profesor veliko važnost klubovo, ne le za Dunajske, ampak za Slovence sploh. — Dalje napija g. Ciperle navzočemu češkemu pisatelju gosp. Hovorki, in ta slovenski akademični mladini. Ko konča ta svoj govor zapoje vsi udeleževalci tega večera stoji: „Kje dom je moj!“ Prepevalo in napivalo se je potem še mnogo, in jako zadovoljni z uspehom tega večera razšli so se navzoči.

Prihodnji večer bo dne 9. februarja. Čital bo gospod univerzitetni docent dr. Štrekelj.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Mozirji za napravo gasilnega orodja 60 gld.

— (Častnim občanom) volile so občine Borovnica, Moste pri Ljubljani in Medvode gospoda Josipa Gorupa veledušnega mecega slovenskega.

— (Častno občanstvo) podelile ste občini Borovnica in Dobruje g. J. Mahkoto, veleza-sluznemu okr. glavarju Ljubljanskemu.

— (Odlikovanje.) Umirovljeni nadučitelj na ljudski šoli za Ptujsko okolico, dobil je zlati zaslužni križec.

— (Imenovanje.) Gospod Josip Jeraj, župnik v Žalci in konz. svetnik imenovan je častnim kanonikom.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v soboto dne 19. januarja v prostorih čitalnične restavracije. Predseduje gosp. Fran Drenik.

— („Sokolov jour fixe“) pri katerem bode svirala vojaška godba bode dne 1. februarja v čitalniški restavraciji.

— (Odbor „Krajcarske družbe“) sklenil je nabiranje na knjižice ustaviti in napraviti čim preje tem bolje o tem predmetu konečni račun. Zategadel, prosi vse dotičnike, da blagovolijo kakor hitro mogoče, najpozneje pa do 10. februarja, poslati svojo knjižico in kar so nanjo nabrali.

— (Osnovni shod pomočnih uradnikov Ljubljanskih), ki se je vršil večer v prostorih Strukljeve gostilne v Kolodvorskih ulicah, bil je nenavadno dobro obiskan. Sešlo se je okoli 30 udeležencev. — Po krepkem in primernem nagovoru in pozdravu predsednikovem vrstilo so se ostale točke dnevnega reda, ki so zbudile pri navzočih prav prijeten utis. Rezultat volitve je sledeti: V odbor voljeni so naslednji gospodje: Gutnik Anton (načelnikom), Merlak Alojzij (namestnikom), Sezun Albert (tajnik) in Androja Jakob (blagajnik); — odborniki pa gospodje: Eržen G., Pelan Oton in Raminger Al.; za tem volili so se še trije pregledniki računov. — Društvo šteje do sedaj že 25 Ljubljanskih udov. Imena izvoljenih gospodov jamčijo za trdno podlago in vsestransko ugodno napredovanje društveno.

— (Duhovenske premembe.) Župnijskim upraviteljem v Ospi v Istri imenovan je g. Josip Kompare, doslej duhovenski pomočnik v Skednji.

— Gg. Leopold Lotrič v Zlatem Polji in Ivan Nema nič pri Sv. Ožbaldenu imenovana sta župnika. Gospod Alojzij Pehani, kapelan v Metliki, premeščen je k Sv. Križu pri Kostanjevici. G. Anton Fišer, župnik pri sv. Jediti nad Laškim trgom, dobil je župnijo sv. Jakoba v Dolu. G. Ivan Kapler, provizor v Ribnici pride za kapelana v Sevnico.

— (Mestni magistrat Ljubljanski) dal je po mestu razglasiti, da morajo vsi domači psi v predmestjih Illova, Hauptmanca, Črnava in Karolinska zemlja biti od 15. t. m. tri mesece doma priklenjeni, sicer se bode vsaki pes, ki bo prosto okoli letal, takoj pokončal. V Predkrajih Kurjave in Hradetzkega vas smejo, pa skozi tri mesece psi le s trdno torbico okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi in bodo tudi v teh predkrajih psi, ki bodo prosto okoli letali, polovili in pokončali.

— (S Krškega) dobili smo žalostno poročilo, da je večeraj 15. t. m. jutraj ob 10. uri umrl sv. Duški župnik g. Josip Merjašič za osepnicami. (Porodil se je 22. marcija 1849. l. v Smledniku na Gorenjskem — tedaj bil je v najboljši moški dobi.) Bil je vzgleden in blag duhovnik, jako priljubljen pri svojih faranih, vnet narodnjak in iskren prijatelj domačemu petju. — Nekaj dnij poprej je umrl kaplan v Križevem pri Kostanjevici, g. Fran Demšar, tudi na osepnicah. Tedaj dva duhovnika v naših krajih! Naj počivata v miru! Iz tega je razvidno, da mora ta grda bolezen hudo razsajati — zlasti po Krškem okraji. Pri tem mrazu ni še upanja, da bi se kaj kmalu obrnilo na bolje.

— (Iz Št. Petra na Krasu) se nam piše: Dne 17. t. m. ob polunoci začelo je v vasi Hrastje pri Št. Petru goreti in kolikor je dosedaj dognano, zgorela sta dva otroka in več živine, krav, volov in prašičev. Zgorela je cela vas, 8 poslopij, kakor neki čuvaj pripoveduje, vozil je ob istej uri ravno tovorni vlak mimo. — Iz dimnika pala je velika iskra, ter potem koj nastal ogenj.

— (Velika razstrelba) bila je preteklo sredo pri Devinu v tamošnjem kamnolomu. Iz Trsta peljalo se je na parobrodu „Pelagosa“ mnogo gospode gledat redki prizor. Okoli 40 metrov visoka pečina bila je na pet krajih navrtana, v minah bilo je 230 kvintalov smodnika nabasanega. Ko se je namignilo z zastavo, pritnil je dotičnik na električni užigalni stroj, gora se je zmajala, dvignil se je gost dim, stena pa se je odkrčila 160 metrov na dolgo in odkrnila kakih 110.000 kubičnih metrov kamenja.

— (Na Kranjskem) izkopalo in izdelalo se je 5322 kvintalov živega srebra, 52.000 kvintalov surovega železa, 4858 kvintalov svinca, 1 milijon 226.690 kvintalov premoga (večinoma v Zagorji, povprečna cena 31,2 kr.) Glede živega srebra je opomniti, da se ga je v Idriji nabralo 5063, pri sv. Ani pri Tržiči 145, v Litiji 113 kvintalov. — Vrednost vseh v kranjskih rudnikih izkopanih rud in proizvodov znašala je 1.782.154 gld.

— (Morske soli) pridelalo se je 1887. l. v Kopru in Piranu 462.569 kvintalov (za 73.537 kvintalov več, nego prejšnje leto), v vrednosti 3 milijonov 329.340 gld. Pri pridelavanju soli bilo je najetih 1232 mož, 615 žensk in 1400 otrok.

— (Soli) pridelalo in izdelalo se je 1887. l. za 22.277.659 gld. Največ soli dobilo se je v Galiciji, to je 850.000 kvintalov, na Gor. Avstrijskem 571.000, na Štajerskem 170.000, na Tirolskem 139.000, na Solnograškem 198.000, v Bukovini 12.000 kvintalov. Morske soli v Istri 462.569, v Dalmaciji 71.000 kvintalov.

— (Hitrost brzdovlakov v Avstriji.) Najhitreje vozi „express“ z Dunaja v Pešto, v 4 urah 38 min. preleti 278 kilometrov, torej vsako uro 60 kilometrov. „Express“ mej Brnom in Dunajem (144 kilometrov) potrebuje jedno uro za 58 kilometrov, oni mej Brnom in Bodenbachom za 57 kilometrov, „express“ na državni železnici mej Dunajem in Prago za 55 kilometrov. Omenjeni brzovlaki se kaj malo razlikujejo z najboljšimi vožnjami na Francoskem in Angleškem.

— (Učiteljsko društvo za Postojnski šolski okraj) priredi veselico v sredo 23. januarja t. l. v prostorih čitalnice Postojnske. Vspored: 1. Eisenhut: „Ustaj rode“, moški zbor pod vodstvom društvenega pevovodje g. F. Keteja. 2. J. Stritar: „Preširnova oporoka“, deklamuje gspđ. Viktorija Praprotnik-ova. 3. F. S. Vilhar: „Mornar“, samospev; poje gosp. Dragotin Česnik, spremlja na glasovirju gosp. Andrej Perne. 4. A.

Nedved: „Moja rožica“, četverspev s samospevom za bariton; poje gg. Punčuh Leopold, Punčuh Fran, Česnik Dragotin, Perné Andrej. 5. G. Belly - V. Eržen: Štampilbar mlajši. Gluma s petjem v jednom dejanji. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za neude 1 gld. Dame in društveniki so ustoppine prosti. K prav obilni udeležbi vabi najuljudneje

društveno vodstvo.

— (Nemško strelsko društvo v Škofji Loki) napravi, kakor se nam poroča, dne 9. februarja velik ples.

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj redni občni zbor dne 3. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi na Glavnem trgu h. št. 11. Dnevni red: 1. Poročilo ravnatelja o stanji in delovanji posojilnice. 2. Predlaganje računa za 1888. leto in sklepanje o razdelitvi čistega dobička. 3. Posamezni nasveti. Vse društvenike k obilni udeležitvi uljudno vabi načelstvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 17. januarja. „Videlo“, glasilo Garašaninovo, začelo je opozicijo proti vladi. Očita jej terorizem pri volitvah ter jej svetuje, naj skoro odstopi radikalcem na korist.

Berolin 17. januarja. Pravosodni minister Friedberg prosil je za odpust iz službe. Cesar je prošnji ugodil. V političnih krogih se priznava, da je ta odstop v zvezi z Geffkenovo zadevo.

Berolin 17. januarja. Govori se, da bode vrhovni državni pravdnik, Tessedorf, Friedbergov naslednik. Čuje se, da je tudi Simson, predsednik državnemu sodišču, prosil za odpust iz službe.

London 17. januarja. Iz Suakima se javlja, da je v Abisinijo namenjeno kazaško odposlanstvo iz Odeze v Port Said pripeljalo se na ruskem parobrodu, ondu pa ukrcalo na „Amphitrito“, parobrod avstro-ogerskega Lloydja. Odposlanstvu na čelu je general Nikolajev, ki je bil že dvakrat v Abisiniji. Razven Ašinova je v četi, ki šteje 156 mož, še deset častnikov. V Jeddi zahteval je Nikolajev od kapitana, naj neposredno plove v Obok, ne da bi obstal v Suakimu ali pa v Masavi. Kapitan je to odklonil, ker mu napotila njegova tega ne dopuščajo. Parobrodu „Amphitrite“ sledila je od Port Saida italijanska topnjača „Agostino Barbarigo“, izvestno v ta namen, da je pazila na Kazake in bi jim zabranila izkrcati se blizu Masave.

Razne vesti.

* (Avstrijska vojska) z bosensko-hercegovskimi oddelki šteje 23.429 častnikov in 917.739 mož. Po narodnosti je 277.530 Nemcev, 172.394 Madjarov, 130.989 Čehov, 43.279 Slovakov, 75.613 Poljakov, 74.615 Rusinov, 27.612 Slovencev, 78.514 Srbo Hrvatov, 176 Bolgarov, 47.276 Rumuncev, 13.669 Italijanov. Slovanov in Rumunov je torej 477.974.

* (Sukno iz kodrove volne.) Ko je predsednik Carnot, pohodil Normandijo, sklenil je bil gospod A. Boulet, član trgovske zbornice, da mu izroči originalno darilo. Gosp. Boulet, ki je velik prijatelj psov, je ostrigel svojega najljubšega mu kodra „Mareo“ in iz njegove volne dal napraviti sukno za telovnik Carnotov. Blago je rujav in zaročeno s francoskimi državnimi barvami. Telovnik izročil je predsedniku v kaseti iz safijana, na pokrovu je na steklu dobro zadeta fotografija „Mareo“ predno je bil ostrizen. V kaseti je bilo tudi še dvanaest gumb, ki vsaki prestavlja umetno narejeno glavo kodrove. Če bode predsednik začel nositi telovnik in če je pravi mož, da bode, kakor n. pr. profesor Jäger, dokazal, kake važnosti je za zdravje človeško normalna kodrova volna, utegnejo kodri še kedaj nenavadno znameniti postati, ker ne bodo samo za razveljavo, temveč tudi v korist človeštvu.

* (Koliko mora imeti dohodkov,) kdor se hoče ženiti, vprašal je zaljubljen mladenič očeta svoje ljubice, da bi malo poizvedel, če je kaj upanja, da bi jo dobil. Oče mu je odgovoril: „Jaz sem imel 2000 gld. letnih dohodkov in sem prav dobro in srečno živel.“ — „Ali res“, vprašal je mladenič vesel, kajti blizu toliko dohodkov je imel. „Da“, nadaljeval je oče, „pa jaz sem vzel revno deklico, ki je znala štediti“; če bi pa bil vzel kako razvajeno mlado damo, na pr. gospodično B. ali C. ali celo mojo hči, potreboval bi bil najmanj 20.000 gl. na leto.

* (Zakaj jo je vzel.) Sledeča anekdota pripoveduje se o lordu Lawrecu, bivšem podkralji indijskem. Sedel je v salonu svojem v Southgatu s

sestro svojo in rodbino svojo. Vsi so se bavili s čitanjem. Lord bil je jako utopljen v čitanje. Čez nekaj časa pogleda po sobi in zapazi, da je soproga ostavila sobo. „Kje je mati?“ vpraša hčer svojo. Ven je šla, odgovori dekle. Čital je zopet dalje in čez nekaj časa zopet pogledal po sobi in zopet vprašal hčer po materi, pa dobil isti odgovor. Čital je zopet dalje a čez malo časa je ustal in v tretje vprašal hčer, kje da je mati. Dekle je baš hotelo odgovoriti, a sestra njegova, ki je tudi bila v sobi, hitro spregovori: „Saj res, kakor se kaže, John, še pet minut ne moreš biti brez žene!“ „Zato sem jo pa vzel,“ odgovori hitro lord.

* (Ubežna nevesta.) V Adri, malem mestu pri Madridu, obhajali so nedavno veselje svatje po poroki običajno ženitnino. Jeli so, pili in plesali, vse je bilo v redu in prav veselo, a najvselejše bila je vsekako mlada nevesta, rekše soproga. Ko po noči o določenem času ženin nevesto opozori, da se pripravi za odhod na njegov dom, prosi ga ta naj počaka še nekaj minut, da odide venkaj in ukrene potrebno za pot. Svatje čakajo in čakajo, neveste ni; iščejo in iščejo z lučjo povsod, a je ne najdejo. Gotovo pripetila se je nesrečni kaka nezgoda. Kolika nevolja in jeza se pa polasti svatov, ko drugo jutro izvedo, da je nevesta s svojim nekdanjim ljubimcem pobegnila in da je šla k poroki in na ženitnino le radi tega, da se je z jedjo in pijačo okrepčala za skrivni beg.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri tré vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-18)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

14. januarja.
Pri **Malič:** Herzog, Courzeich, Engel, Schadlek, Silberstein in Filip z Dunaja — Weiss in Novotni z Dunaja. — Fello iz Grada. — Negovetic iz Brežic. — Kravagna iz Ptuj. — Filip iz Domborasa. — Mulej iz Postojne. — Mulej z Verhnike. — Plantan iz Radoljice.
Pri **Stonu:** Goldberg in Taussig z Dunaja. — Alpi iz Gorice. — Eichler iz Grada. — Kastner iz Celovec. — Prettnier iz Postojne. — Siroheim z Dunaja. — Weiss iz Jablonca. — Necasek iz Prage. — Neumann iz Budimpeste. — Mlekuž iz Staregatrge. — Kastner iz Celovec.
Pri **južnem kolodvoru:** Dolenc iz Maribora. — Schiffermüller iz Kranja.
Pri **avstrijskem cesarji:** Franke iz Kraja.
Pri **bavarskem dvoru:** Gnjezda iz Idrije.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:
16. januarja: Ferdo Hndabivnik, črevljar, 28 let, za plučno tuberkulozo.
17. januarja: Tomaž Hinek, črevljar, 73 let, za plučnico. — N. N. nepoznani ubožec, okoli 65 let star, bil umirajoč prinesen.

Darovi za zastavo „Dolenjskega Sokola“.

V. izkaz.

Prenos iz IV. izkaza	205 gld. 89 kr.
Nadalje so darovali:	
Gosp. Fr. Kos v Toplicah	2 „ — „
Neimenovan v Šmartnem	2 „ — „
Gosp. Luka Svetec v Litiji	2 „ — „
„ J. Nabernik v Litiji	2 „ — „
„ V. Globočnik v Kranji	2 „ — „
„ V. Majdič v Kranji	2 „ — „
„ Primož Peterlin v Sv. Lenartu	1 „ — „
„ Ivan Kunaver v Polomu	1 „ — „
„ Mihael Avsec v Krškem	1 „ — „
„ Edvard Premk v Novem mestu	1 „ — „
„ Martin Jeretin v Litiji	1 „ — „
„ dr. Babnik v Litiji	1 „ — „
„ J. Jenko v Litiji	1 „ — „
„ M. Pakič v Šmartnem	1 „ — „
„ Anton Bartel v Ljubljani	1 „ — „
„ V. Prevec v Kranji	1 „ — „
„ Ljudevit Špilar v St. Petru na Krasu	1 „ — „
Neimenovan v Dolenjem Logatci	1 „ — „
Gosp. Fran Marn v Zagrebu	1 „ — „
Neimenovana v Zagrebu	1 „ — „
Gosp. dr. Pučko v Krškem	1 „ — „
„ dr. Kersnik v Krškem	1 „ — „
„ Alfonz Mejač v Kočevji	— „ 50 „
„ Karol Kerže v Trstu	— „ 50 „
Bratno društvo „Mir“ v St. Petru na Krasu	— „ 50 „
Gosp. Josip Penko, Parje na Notranjskem	— „ 50 „
„ Martin Petrič v Dolenjem Logatci	— „ 50 „
„ J. Benigar v Zagrebu	— „ 50 „
„ dr. Celestin v Zagrebu	— „ 50 „
„ Josip Bezljaj v Krškem	— „ 50 „
Tarokisti „Pri solnci“ v Novem mestu	— „ 50 „
Gosp. Josip Žabkar v Kočevji	— „ 40 „
„ Andrej Kalan v Trstu	— „ 30 „
„ J. Gabrič v Krškem	— „ 30 „
Tarokisti v kavarni „Schmidt“ v Novem mestu	— „ 24 „
Gosp. Andrej Trampuš v Trstu	— „ 20 „
Neimenovan v Novem mestu	— „ 11 „
Skupaj	239 gld. 94 kr.

Vsem častitim darovalcem izreka tem potom svojo toplo zahvalo

odbor „Dolenjskega Sokola“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. jan.	7. zjutraj	740.3 mm.	-1.8° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	741.3 mm.	1.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.8 mm.	0.2° C	sl. svz.	obl.	
Srednja temperatura 0.1°, za 2.2° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 18 januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	82.45	82.35
Srebrna renta	83.10	83.15
Zlata renta	111.65	111.60
5% marcna renta	97.95	97.85
Akcije narodne banke	883.—	883.—
Kreditne akcije	311.90	311.30
London	120.65	120.65
Srebro	—	—
Napol	9.53 1/2	9.53 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	59.12 1/2	59.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	175 „
Ogerska zlata renta 4%	101 „	20 „
Ogerska papirna renta 5%	93 „	35 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „	75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	—
Kreditne srečke	100 gld.	183 „
Rudolfove srečke	10 „	21 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	126 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrhan Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčija pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tantenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštšina za posamični zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročijo skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-25)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih**, pri **kataru, hripavosti, kašljanju**, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (736-12)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želedece otežujočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja **M. E. Supan** v Kranji: **F. Dolenc**; v Celji: **J. Matič**.

Pravnik,

popolnoma zmožen slovenskega jezika in uradovanja ter nekoliko stenografije, priporoča se gospodom notarjem.
Naslov: **A. H. C.** pošta Tržič (Gorenjsko). (36-1)

Igralca na glasovir

išče „Učiteljsko društvo Postojnskega okraja“ za veselico, ki bo v **sredo dne 23. januarja t. l.** v Postojni. Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati g. J. Dimniku v Postojni. (37)

Razprodaja iz konkurzne mase

v Ljubljani, Stolni trg.

20 % do 30 % pod fabriško ceno raznovrstno blago, posebno **sukno, vatmol, kambrik, cvilh, nogovice, pavola, cvirn** i. t. d.

(35-1)

Oskrbništvo J. Vičič-eve konkurzne mase.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(853-9)